

§ 885.

Domsforhandlingen afsluttes ved Rettens Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som tingfæstet ved Retten, indtil Dommens Fuldbyrdelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Anke Sagens Aktstykker ere indsendte til Højesteret (jvf. § 929).

§ 886.

Dommen skal, for saa vidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Frifindelse finder Sted, naar vedkommende Paatalemyndighed ikke er paataleberettiget, naar Forfølgning frafalder, naar Strafskylden er forældet, samt naar Tiltalte ikke findes skyldig.

Retten kan ikke domfælde for noget Forhold, der ikke omfattes af Tiltalen.

Derimod er Retten ikke udelukket fra at henføre det paatalte Forhold under en anden Strafbestemmelse end den, Anklageren har paastaaet anvendt, eller fra at afvige fra Tiltalen med Hensyn til de med Forbrydelsen forbundne Biomstændigheder (Tid, Sted o. desl.), alt under Betingelse af, at det med Sikkerhed skønnes, at Tiltalte, ogsaa under Forudsætning af saadan Afvigelse fra Tiltalen, har haft fyldestgørende Adgang til Forsvar. Finder Retten, at dette ikke er Tilfældet, eller nærer den Tvivl i saa Henseende, skal den, forinden dens afvigende Bedømmelse lægges til Grund for Domfældelsen, give Parterne Lejlighed til at udtale sig og efter Omstændighederne tilstaa den til Varetagelse af Forsvaret fornødne Udsættelse.

§ 887.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse er erklæret skyldig, afsiger den Frifindelsesdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gerningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der saaledes bliver Spørgsmaal om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Nævningeerklæringen intet har afgjort, blive de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmaal først at forelægge Nævningerne.

§ 888.

I Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf komme foranstaaende Regler til Anvendelse med de fornødne Lempelser. I Stedet for Spørgsmaal til Nævningerne om Tiltaltes Skyld rettes Spørgsmaal paa, om Tiltalte efter det oplyste er berettiget til Erstatning. Kun hvis mindst 8 Nævninger ere enige om, at der tilkommer Tiltalte Erstatning, vil der være at tilkende ham Erstatning. Retten bestemmer Størrelsen af det Beløb, der vil være at tilkende Tiltalte.

§ 889.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet paa Nævningernes Erklæring, indskrænke Domsgrundene sig til den fornødne Henvisning til denne. I øvrigt skulle, saafremt Tiltalte frifindes, de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres. Domfældes Tiltalte, skulle de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse.